

TALOUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO 9/2011 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle Belgian, Saksan, Viron, Irlannin, Kreikan, Espanjan, Ranskan, Italian, Kyproksen, Luxemburgin, Maltan, Alankomaiden, Itävallan, Portugalin, Slovenian, Slovakian, Suomen ja Euroopan rahoitusvakaussväliseen välisen ERVV-puitesopimuksen muuttamista koskevan sopimuksen hyväksymisestä sekä laiksi sen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten hyväksymisestä ja laiksi Euroopan rahoitusvakaussväliseelle annettavista valtiontakauksista annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Valtiovarainvaliokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 20 päivänä syyskuuta 2011 lähettäessään hallituksen esityksen eduskunnalle Belgian, Saksan, Viron, Irlannin, Kreikan, Espanjan, Ranskan, Italian, Kyproksen, Luxemburgin, Maltan, Alankomaiden, Itävallan, Portugalin, Slovenian, Slovakian, Suomen ja Euroopan rahoitusvakaussväliseen välisen ERVV-puitesopimuksen muuttamista koskevan sopimuksen hyväksymisestä sekä laiksi sen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten hyväksymisestä ja laiksi Euroopan rahoitusvakaussväliseelle annettavista valtiontakauksista annetun lain 2 §:n muuttamisesta (HE 31/2011 vp) valmistelevasti käsiteltäväksi valtiovarainvaliokuntaan samalla määrännyt, että talousvaliokunnan on annettava asiasta lausunto valtiovarainvaliokunnalle.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- finanssineuvos Mika Kuismanen ja lainsäädäntöneuvos Erkki Sarsa, valtiovarainministeriö
- toimistopäällikkö Matti Koivu ja analyytikko Anton Tuomisalo, Finanssivalvonta
- johtava neuvonantaja Jarmo Kontulainen, Suomen Pankki
- ylijohtaja Aki Kangasharju, Valtion taloudellinen tutkimuskeskus VATT
- kauppatieteiden maisteri Kaarlo Jännäri
- valtiotieteen tohtori Peter Nyberg
- professori Vesa Kanninen, Helsingin yliopisto
- professori Timo Korkeamäki, Svenska handelshögskolan.

Aihepiiriin liittyen valiokunta on kuullut asiantuntijana myös tohtori Dan Steinbockia (TAO 2/2011 vp).

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Ehdotetut ERVV-sopimuksen muutokset kattavat ERVV:n lainakapasiteetin täysimittaisen käyttöönoton, uudet rahoitustukimekanismit ja lainaehtojesen täsmentämisen.

Jotta ERVV:n 440 miljardin euron suuruinen lainakapasiteetti voidaan ottaa täysimääräisesti käyttöön, nostetaan takausten kokonaismäärä 440 miljardista eurosta 780 miljardiin euroon. Näin kasvatetaan ylitakausta, jolla voidaan turvata ERVV:n lainansaanti koko 440 miljardin euron määrälle parhaimmalla luottoluokituksella. Kokonaismäärässä on otettu huomioon, että Kreikka, Irlanti ja Portugali ovat tällä hetkellä väistyviä takaajia. Sopimusmuutoksella luodaan myös mahdollisuudet ottaa käyttöön lainojen ohella kolme uutta rahoitustukivälinettä, joiden puitteissa on mahdollista antaa ennakollista tukea, antaa valtiolle lainaa rahoituslaitosten pääomittamiseen (ml. valtiot, joille ei ole vahvistettu talouden sopeutusohjelmaa) ja, poikkeustapauksissa, ostaa valtion joukkovelkakirjoja jälkimarkkinoilta. Puitesopimuksen muutoksella määritellään myös nykyistä tarkemmin tukea saavilta mailta perittävän marginaalin hinnoitteluperusteet. Takauspääoman korottamista ja marginaalin määräytymistä koskevista sopimusmuutoksista on sovittu 11.3.2011 euroalueen päämiesten kokouksessa (TaVP 10/2011 vp) ja uusia rahoitusmekanismeja koskevista sopimusmuutoksista 21.7.2011 pidetyssä euroalueen päämiesten kokouksessa (TaVL 6/2011 vp).

ERVV-sopimuksen muutoksella luodaan puitteet mahdollisesti tarvittaville uusille rahoituspäätöksille. Lainakapasiteetin täysimittainen käyttöönotto luo uskottavuutta ERVV:n toimintakyvylle, ja uudet tukimekanismit antavat mahdollisuuden puuttua erilaisiin markkinatilanteisiin myös kriisiytymistä ennaltaehkäisevästi. Puitesopimuksen muutos ei automaattisesti lisää Suomen vastuuta, vaan jokainen uusi rahoituspäätös tuodaan erikseen eduskunnan hyväksyttäväksi. Tässä yhteydessä eduskunta voi myös ottaa kantaa suunnitellun tuen ehtoihin.

Näihin lukeutuvat myös turvaavat vakuudet, joiden olemassaoloa Suomi on edellyttänyt ehtona tulevien rahoituspäätösten hyväksymiselle. Vakuuksien saantimahdollisuudesta päätettiin euromaiden päämiesten kokouksessa 21.7.2011 (päättöslauselman 9 kohta). Päättöslauselma mahdollistaa Suomen edellyttämän menettelyn, jonka mukaisesti, mikäli jokin euromaa pyytää ERVV:ltä lainamuotoista tukea vielä Portugalin jälkeen, on Suomi valmis harkitsemaan tukemista vain sillä ehdolla, että se saa takausosuudelleen vakuudet kyseiseltä maalta. Näin menetellen Suomen tosiasialliset vastuut voidaan rajata enintään Portugalin ja sitä edeltävien lainaohjelmien hyväksymisen mukaiselle tasolle.

Asiasta aiemmin antamassaan lausunnossa valiokunta on todennut, että hetkellisesti jo hieinan rauhoittunut markkinatilanne osoittaa jälleen vakavia kriisiytymisen merkkejä ja vaarana on, että markkinoiden levottomuus alkaa enenevässä määrin näkyä myös reaalityaloudessa. Lausunnon antamisen jälkeen tilanne on heikentynyt edelleen. Viiden kansainvälisesti merkittävimmän keskuspankin 15.9.2011 käynnistämä dollarituki likviditeetin ylläpitämiseksi markkinoilla on osoitus kriisin syvyydestä ja vakavuudesta koko maailmantaloudelle. Markkinat odottavat EU:n määrätietoisia ja uskottavia toimia.

Tilanne on poikkeuksellinen, ja tästä johtuen myös asiantuntijoiden näkemykset ratkaisuvaihtoehtoista eroavat toisistaan. Yhteistä kuitenkin on, ettei varmuutta lopputuloksesta ole yhdenkään vaihtoehdon osalta ja että niihin kaikkiin liittyy suuria riskejä. Sen sijaan on selvää, että mikäli talouden tila edelleen heikkenee ja kääntyy kohti taantumaa ja lamaa, tulee Suomi avoimena ja vientiriippuvaisena maana kärsimään suhteessa muita maita enemmän. Tukimekanismeilla voidaan parhaimmillaan ostaa aikaa, mutta tilanteen eskaloitumista on mahdotonta välttää ilman, että talouden tervehdyttämistoimet ja EU:n kilpailukykyyn parantamiseen tähtäävät hankkeet saadaan nopeasti käyntiin. Tuki ei auta, jos maat eivät auta itse itseään tekemällä myös vaikeita, rakenteellisia uudistuksia. Tä-

män vuoksi on keskeistä, että tukijärjestelmän ohella viedään eteenpäin mm. talouspolitiikan lainsäädäntöpakettiin¹ liittyviä toimia, ja vielä olennaisempaa on, että uutta sääntelyä myös noudatetaan.

Talousvaliokunta viittaa aiemmin ERVV-sopimuksesta lausumaansa ja toteaa saadun lisäselvityksen perusteella seuraavaa.

Ennakollinen tuki. Saadun selvityksen mukaan ennakollista tukea voitaisiin antaa vain valtioille, joiden tietyt talouden perustekijät ovat kunnossa. Esimerkiksi julkisen velan tulee olla kestävällä uralla, vaihtotaseen alijäämän hallinnassa ja pankkisektorin vakavarainen. Pitää olla myös näyttöä siitä, että kyseinen valtio on käyttänyt kansainvälisiä rahoitusmarkkinoita onnistuneesti. Talousvaliokunta toteaa, että ennakollisen tuen välineet ovat pitkälti samanlaisia kuin Kansainvälisen valuuttarahaston vastaavat tukimuodot, joiden käytöstä on saatu positiivisia tuloksia.

Laina pankkien pääomittamiseksi. Jos euroalueen jäsenvaltio hakee ERVV:n lainaa pankkiensa pääomittamiseksi, myöntöedellytykset liittyvät pankkisektorin tervehdyttämiseen ja harkinta tehdään EU:n valtioneuvoston mukaisesti. Jotta tukea voidaan myöntää, tulee kyseisen pankin kaatumisen aiheuttaa selkeä riski koko rahoitusjärjestelmälle. Riskin todennäköisyyttä arvioivat komissio, valvojat ja Euroopan keskuspankki (EKP). Edellytyksenä myös on, että kullekin tukea saavalle pankille laaditaan tervehdyttämissuunnitelma. Talousvaliokunta painottaa, että talouden toimintakyvyn takaamiseksi tulee rahoitusjärjestelmän toimivuus voida varmistaa kaikissa oloissa. Sopeutusohjelmaa vailla olevien maiden pankkien pääomittaminen ERVV:n toimesta voi kuitenkin tulla kyseeseen vain poikkeustapauksissa. Lähtökohtana on, että kukin jäsenmaa vastaa pankkisektorinsa toimintakyvystä. Rahoituslaitosten omistajien ja sijoittajien on kannettava vastuun-

sa. Pankkien pääomittaminen on ensisijaisesti pankkien omistajien vastuulla. Nyt hyväksyttävästä tukivälineestä huolimatta jäsenmaiden on varauduttava tarvittaessa tukemaan pankkisektoriaan. Mahdollisen julkisen tuen on oltava avointa, läpinäkyvää ja vastikkeellista.

Velkakirjojen osto jälkimarkkinoilta. Velkakirjojen ostot jälkimarkkinoilta voivat tulla kyseeseen vain poikkeustapauksissa. Valiokunta viittaa aiemmissa lausunnoissaan EKP:n roolista lausumaansa ja toteaa tässä yhteydessä, että ERVV:lle annettava mahdollisuus hankkia valtioiden velkakirjoja jälkimarkkinoilta vähentää EKP:n paineita osallistua kriisinhallintaan ja lisää samalla toimien läpinäkyvyyttä.

Päätöksenteko. Sopimuksen mukaisesti päätökset lainoista (ml. laina pankkien pääomittamiseen maalle, jolle ei ole vahvistettu sopeutusohjelmaa), ennakollisesta tuesta ja velkakirjojen jälkimarkkinaostoista ovat rahoitustukea, joita koskevat päätökset voidaan tehdä vain yksimielisesti euroryhmässä. Tämä takaa Suomelle ja eduskunnalle mahdollisuuden tapauskohtaisesti harkita tuen tarvetta ja sen ehtoja. Myös rahoitustukipäätöksiin mahdollisesti liittyvistä tarkemmista suuntaviivoista päätetään yksimielisesti ERVV:n hallituksessa, jossa Suomi on edustettuna.

Edellä olevan huomioon ottaen valiokunta pitää ERVV-puitesopimuksen muutosten hyväksymistä nykytilanteessa välttämättömänä. Olen-naista on, että Suomi voi kussakin tilanteessa harkita rahoituspäätösten tarvetta ja niiden ehtoja. Tämän turvaa sopimuksen yksimielistä päätöksentekoa edellyttävä sääntely kaikessa keskeisessä yksittäisen jäsenmaan taloudellisen vastuun kasvattamista koskevassa päätöksenteossa.

Lausunto

Lausuntonaan talousvaliokunta esittää,

että valtiovarainvaliokunta ottaa edellä olevan huomioon.

¹ TaVL 27/2010 vp

TaVL 9/2011 vp — HE 31/2011 vp

Helsingissä 21 päivänä syyskuuta 2011

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Mauri Pekkarinen /kesk	Eero Lehti /kok
vpj.	Marjo Matikainen-Kallström /kok	Jari Myllykoski /vas
jäs.	Lars Erik Gästgivers /r	Sirpa Paatero /sd
	Teuvo Hakkarainen /ps	Arto Pirttilahti /kesk
	James Hirvisaari /ps	Kaj Turunen /ps
	Johanna Karimäki /vihr	vjäs. Lasse Männistö /kok
	Miapetra Kumpula-Natri /sd	Matti Saarinen /sd (osittain).
	Jukka Kärnä /sd	

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Tuula Kulovesi.

ERIÄVÄ MIELIPIDE 1

Perustelut

Hallituksen esitys HE 31/2011 vp koskien Euroopan rahoitusvakausvälineen (ERVV) puitesopimuksen muutossuunnitelmia on perussuomalaisen mielestä vääränlaista talouspolitiikkaa. Perussuomalaiset katsovat, että nyt ollaan laajentamassa euromaiden rahoitusvakausjärjestelmien toimintavaltuuksia ja takausvelvollisuuksia Suomen edun vastaisesti.

Julkisen keskustelun keskittyessä Suomen Kreikalta vaatimiin vakuuksiin on hallitus korottamassa puitesopimuksen muutoksella Euroopan rahoitusvakausvälineelle annettavien valtion takausten enimmäismäärää 7,9 miljardista eurosta 13,974 miljardiin euroon. Lisäksi puitesopimuksen muutos mahdollistaisi muun muassa velkamaiden ns. ennakoivan tukemisen, vaikkei niille olisi vahvistettu talouden sopeutusohjelmaa. Lisäksi Suomi voisi joutua antamaan lainaa velkamaan rahoituslaitosten pääomittamista varten, eli suomeksi sanottuna olisimme rahoittamassa muiden pankkitukea veronmaksajien taskusta.

Uudet, ennakoivat toimenpiteet luovat järjestelmän, jossa Espanjan ja Italian kaltaiset talousvaikeuksissa painivat maat voivat pyytää muilta euromailta taloudellista tukea jo ennen rahojen loppumista. Nämä pyynnöt olisivat velvoittavia myös Suomelle. Vaikka tukipäätöksiin tarvittaisiinkin Suomen hyväksyntä, kasvava poliittinen paine estäisi Suomen edun mukaisen päätöksenteon, kuten on tapahtunut tähänkin asti. Tämä tarkoittaisi käytännössä sitä, että Suomen valtion kassa voitaisiin imeä tyhjiin eurojät-

tien pelastamiseksi ja oma taloudellinen liikkuvavamme kutistuisi samalla olemattomiin. Samalla suurin osa tukiaisista menisi käytännössä Euroopan ulkopuolisten sijoittajien taskuihin.

Eikä edellä mainittujen takausten korotuspaine jää tähän. Aitona vaarana on, että Suomen takausten määrä joudutaan ajan mittaan kolminkertaistamaan. Markkina-arvioiden mukaan ERVV/EVM:n kokoa pitäisikin nostaa nykyisestä 726 miljardista eurosta peräti 2 000 miljardiin euroon, jotta euron kriisi ratkeaisi. Suomen osuus tästä potista olisi noin 40 miljardia euroa eli lähes Suomen vuotuisen valtionbudjetin verran. Onko meillä varaa tähän? Ei ole.

Tämä kaikki tapahtuu siitä huolimatta, että muiden jäsenmaiden velkojen maksaminen on yhteisestä sopimuksesta kielletty Maastrichtin sopimuksessa.

Nämä kaikki suunnitellut muutokset kuolinkamppailuaan käyvän euron pelastamiseksi vauhdittavat samalla Euroopan unionin liittovaltiokehitystä. Tukijärjestelmän muutos sitoo erityisesti pienten asiensa hyvin hoitaneiden euromaiden kädet tavalla, joka ei ole eduksi Euroopalle, Suomelle eikä suomalaiselle veronmaksajalle.

Mielipide

Edellä olevan perustella esitämme,

että valiokunta toteaa, ettei se hyväksy hallituksen esitystä Suomen taloudellisten etujen vastaisena, ja esittää hallituksen esityksen hylkäämistä.

Helsingissä 21 päivänä syyskuuta 2011

Kaj Turunen /ps
Teuvo Hakkarainen /ps
James Hirvisaari /ps

ERIÄVÄ MIELIPIDE 2

Perustelut

Euroopan valuuttaunioni ja yhteisvaluutta näkivät päivänvalonsa 1.1.1999. Alun alkaen oli selvää, että euroalueesta oli tuleva hyvin erilaisten maiden rahaliitto. Talouden rakenne, tuottavuuskehitys ja toimintakulttuuri olivat hyvin erilaisia euroalueen eri puolilla.

Suomen valmistellessa omia ratkaisujaan vuosina 1997—1998 Suomen keskustan kanta oli, muun muassa sanottuun erilaisuuteen viitaten, ettei Suomen tule liittyä ainakaan siinä vaiheessa yhteisvaluutta-alueeseen. Viittasimme myös siihen, että kaltaisemme muut Euroopan pohjoiset maat jättäytyivät pois rahaliitosta.

Tanskan, Ruotsin ja eräiden muidenkin maiden tapaan esitimme asiasta kansanäänestystä. Sitä Lipposen—Niinistön hallitus ei hyväksynyt. Silloisten hallituspuolueiden voimin Suomi liitettiin rahaliittoon.

Yhteinen rahaliitto ei ollut kuitenkaan kykenevä huolehtimaan finanssipolitiikan kurinalaisuudesta. Niitäkin pelisääntöjä, jotka rakennettiin, rikottiin vuosia monien maiden toimesta.

Tällainen euroalue tarjosi holtittomimminkin eläneille maille sateenvarjon, jonka turvin ne saattoivat kuluttaa vuosien ajan enemmän kuin tienasivat. Julkisen talouden alijäämistä tuli tapaa, ja velan kansantuoteosuus nousi monissa maissa yli kestokyvyn.

Keväällä 2010 maailmanlaajuisen finanssikriisin jälkimainingeissa euroalueen valuviat tulivat päivänvaloon. Ensimmäisenä kriisi iski Kreikkaan. Kohta markkinoiden epäluulo kohdistui myös kahden muun pienen euromaan, Irlannin ja Portugalin, kykyyn selvitä velkavastuistaan.

Muiden euromaiden mukana keskustajohtoinen hallitus piti perusteltuna löytää ratkaisu, jolla ongelmien laajempi leviäminen estettäisiin. Olimme siksi valmiita osallistumaan muiden euromaiden ja IMF:n kanssa yhteisiin päätöksiin, joilla Kreikan akuuttia kriisiä pyrittiin lie-

vittämään lainaohjelmalla. Näköpiirissä olleiden Irlannin ja Portugalin ongelmien kärjistymiseen varauduttiin perustamalla väliaikainen Euroopan rahoitusvakaussväline, ERVV.

Jäsenmaiden takausvastuulla olevan ERVV:n luototusmahdollisuudet mitoitettiin niin, että niillä kyettäisiin rajaamaan kriisi sanottuihin pieniin euromaihin ja vain niihin.

Voimassa olevan ERVV:n toimintamuodot ovat kapeat ja tarkoin rajatut. Se voi luotottaa vain suoraan velkaohjelmaan tulevaa maata. Luototuksen ehtona on tiukka sopeutusohjelma.

Keskustajohtoisen hallituksen linja euron vakauttamisessa perustui tiukkaan ehdollisuuteen, kansallisen suvereniteetin säilyttämiseen ja siihen, että ongelmiin ajautuneet maat noudattavat talouspolitiikassaan sopeutusohjelmia tuen vastineeksi.

Kevään ja kesän 2011 aikana on käynyt selväksi, ettei velkaongelma helpota kaikissa tuen piiriin jo tulleissa maissa. Erityisesti Kreikka ei ole onnistunut kääntämään talouttaan sopeutusohjelman edellyttämään suuntaan. Myös Portugalilla on ongelmia. Aivan uuden uhkan euroalueen velkakriisiin on tuonut markkinoiden epäluottamus Italian ja Espanjan kykyyn selviytyä velkavelvoitteistaan.

Euromaiden johtajien linjausten mukaisesti Suomen hallituksen vastaus kriisin vaikeutumiseen on nyt lakiesitys Euroopan rahoitusvakaussvälineestä annetun lain muuttamiseksi.

Esitys liki kaksinkertaistaa ilman korkoja euromaiden vastuulla olevat takaukset väliaikaiselle kriisirahastolle ERVV:lle ja valtuuttaa kriisirahaston moniin uusiin toimiin yhä harvempien taloudeltaan terveiden euromaiden kasvavalla yhteisvastuulla:

— Esitys antaa ERVV:lle oikeuden ostaa valtioiden joukkovelkakirjoja jälkemarkkinoilta.

— Esitys antaa ERVV:lle mahdollisuuden ennakkollisen tuen antamiseen valtioille, joilla ei ole vahvistettua talouden sopeutusohjelmaa.

— Esitys antaa ERVV:lle mahdollisuuden ongelmiin ajautuneiden rahoituslaitosten pääomittamiseen ao. valtion pyynnön pohjalta.

Nämä linjaukset ovat radikaalisti vastoin Suomen tähänastista kantaa. Ratkaisuaan hallitus perustelee sillä, että takausvastuullemme saadaan nyt vakuudet. Vaikka jonkin määräisiä vakuuksia saataisiinkin, täysimääräisistä, likvideistä vakuuksista ei ole kuitenkaan minkäänlaisia takeita. Tätä käsitystä vahvistaa myös se tosiasia, ettei lakiesitys sisällä mainintaa vakuuksien saamisesta takauksia myöntäville maille.

Emme voi hyväksyä ERVV:n muutosesityksen mukaista lisärahoituksen osoittamismahdollisuutta kriisimaille ja niiden velkojille. Emme liioin hyväksy ERVV:n toimintamuotoihin esitettyjä muutoksia, jotka vievät kohti eurobondeja, uusia yhteisvastuulla olevia finanssipoliittisia toimenpiteitä.

Tämä menettely johtaa euroalueen yhteisvastuullisten taakkojen valtavaan kasvuun ja taakankantajien samanaikaiseen vähenemiseen sitä mukaa, kun uudet maat joutuvat turvautumaan ERVV:n rahoitukseen. Menettely pitkittää, syventää ja laajentaa kriisiä entisestään. Esityksellään hallitus tukee kehitystä, joka johtaa kriisiin kautta ns. pakottavan vallankäytön lisäämiseen ja vie kohti liittovaltiota.

Hyviä ja helppoja vaihtoehtoja velkakriisin hoitamiseksi ei ole. Kaikissa vaihtoehtoissa etenkin euroalueen talouden kehitysnäkymät ovat ankeat. Tällä puolestaan on heijastusvaikutukset koko maailman talouteen.

Tiedemiesten ja ekonomistien vastaus kriisistä selviytymiseksi on eri puolilla Eurooppaa yhä useammin hallittu velkasaneeraus euromaiden yhteisten kasvavien tukitoimien sijasta.

Yhdymme tähän näkemykseen. Pidättäytymällä mittavista uusista tuista voidaan nopeuttaa hallittujen velkasaneerausten toteutumista pahimpiin ongelmiin joutuneissa maissa. Kun uutta tukirahaa ei anneta kriisimaille ja niiden rahoittajille, niiden on pakko löytää ratkaisut ongelmiinsa velkasaneerauksen tietä.

— Tämä lopettaisi kriisimaiden yli varojensa elämisen ja asettaisi näiden maiden elintason oman kansantalouden sallimalle tasolle.

— Tämä tarkoittaisi holtittomasti lainarahaa myöntäneille pankeille ja muille rahoitusinstitutioille suuria menetyksiä. Niiden mahdollinen pääomittaminen jäisi puolestaan näiden pankkien kotimaille eikä hallituksen lakiesityksen mukaisesti maksukykyisten euromaiden veronmaksajien vastuulle.

Näkemyksemme on, ettei Suomen tule hyväksyä hallituksen esitystä Euroopan rahoitusvakausvälineen ERVV:n muuttamiseksi.

Mielipide

Edellä olevan perustella esitämme,

että hallituksen esitys Euroopan rahoitusvakausvälinettä koskevasta puitesopimuksen muuttamisesta hylätään.

Helsingissä 21 päivänä syyskuuta 2011

Mauri Pekkarinen /kesk
Arto Pirttilahti /kesk